

žrtve teh manipulacij, tega grdega mešetarjenja, je bil doseganji poljedelski minister Anersperg. Mož je bil pač edini poljedelski minister, ki je imel malo zmisla za kmetijske potrebe in pokazal je to pri raznih prilikah. Zdaj so ga vrgli. Isto tako so vrgli ministra Pradeja in s tem pomanjšali vpliv svobodomiselnih politikov. Poleg tega sta odstopila dva češka ministra. Za trgovskega ministra je imenovan Čeh dr. Fiedler. Kot novi ministri so vstopili poleg tega Čeh Prašek, klerikalec dr. Gessmann in nemški agrarar Peschka. Vstop zadnjega v vlado nam je pozdraviti, kajti Peschka je bil vedno energični zagovornik kmetijskih interesov. Ali Prašek je človek, ki baje niti dobro čitati ne zna in Gessmann je privrženec one nazadnjaške struje, ki hoče vse avstrijske narode pod jezuitski klobuk spraviti. Najžalostneje na celi stvari pa je, da je postal novi poljedelski minister — klerikalni advokat dr. Ebenhoch! Doslej je bil kmetijski minister mož na svojem mestu, zdaj pa imamo tam človeka, ki je odvetnik in ki se pusti voditi od fanatične duhovščine. Mračni se . . . Bodimo trdni, kajti pripravljajo se hudi dogodki in ljudstvo bo moralo zastaviti vse svoje moči, da vstraja ter zmaga!

Finančni minister se baha, češ da je dosegel v državnem proračunu za prihodnje leto 146 milijonov preostanka. Ja, to je pač lepo, ali ta preostanek se je na ta način dosegel, da se ni oziralo na razne, že davno obljubljene prepotrebne zadeve. Tako ne najdemo v državnem proračunu niti vinarja za starostno preskrbo, vključno temu, da je vlada to preskrbo že davno obljubila. In vendar mora danes vsakdo priznati, da je starostna preskrba velevažna in skrajno potrebna. Zato so stavili poslanci Erb, Hoffmann-Wellenhof, Dobernig in tovariši primerni predlog. Upati je, da spravijo to važno zadevo v pravi tir. Starostna preskrba je vendar stokrat potrebnejša nego n. p. zvišanje oficirskih plač.

Letošnji davki. V času od 1. januarja do konca septembra 1907 je znašal čisti dohodek iz direktnih davkov v Avstriji 220 1/2 milijonov kron, to je za več kot 11 milijonov več nego l. 1906. Čisti dohodek indirektnih davkov je znašal v istem času 551 1/2 milijonov kron. Čisti dohodek skupnih colnin 109 1/2 milijonov kron. To so svotice, kaj? Čez 800 milijonov čistega dohodka iz davkov je napravila vlada v 8 mesecih. . .

Potrjene postavne. Cesar je potrdil razne postavne, ki jih je sklenil štajerski deželni zbor, m. dr. reguliranje Pesnice poleg Zg. Kungote ter isto od Langentalskega mostu do cirkniskega potoka itd.

Volitev v štajerski deželni zbor. Kakor znano, je dr. Dečko na duhu obolel in je vsled tega tudi njegovo poslaniško mesto v deželnem zboru izpraznjeno. Nadomestna volitev za ta mandat se vrši dne 23. prosinca 1907, eventualna ožja volitev pa 27. prosinca.

V Tokiju je mrla prava mati japonskega cesarja, lady Yoshiko Nakayama.

Oklic.

Župan ptujski, g. Josef Ornig je sprožil imenitno misel, da se uresniči v Ptuj za kmetiske

stala vedno žalostna ženska, ki ni imela žarka ljubezni niti za svojega otroka.

Globoko je Rozika vzdihnila. „Kaj ne, moja povest ni bila lepa“, je dejala starka. „Pa mislim, da je dobro, da jo ves. Zdaj pa grem v hišo. Veterček, ki pilhja iz Samskegore, ni dober za stare ljudi.“

Rozika je prišla starčino roko. „Z Bogom, Agata. In lepa hvala. Čeprav ni bila vesela tvoja povestica, zdaj saj vem, kaj je težilo moje stariše in morda bodem mogla zdaj malo pomagati, da postane zopet bolje.“

„Dosti ne bodeš napravila, Rozika“, je odgovorila Agata. „Samskagora stoji še trdno in dokler ne bode prišla potovati, ostane sovrastvo v naši dolini. Tuji mož je imel prav. Torej lahko noč, Rozika!“

Starka je tipala po steni in šla v hišo. Rozika pa je korakala polagoma proti domu.

Solnce je bilo že za velikansko goro izginilo. Ali viski so se se sveteli v njegovih zarkih. Le dolina je ležala v senci in od nje je prihajal hladni zrak, v katerem so se gibale veje gozda. Bolest je prihajala v srce samotno idočega dekleta in ko se je pokazalo domače poslopje, prisko je nakrat par velikih solz na lice Rozike, katere je pa hitro obrisala.

(Naprej prihodnjici).

hčerke primerno urejeno, neodvisno in potrebno gospodinsko šolo.

Namen tej šoli bi bil v prvi vrsti ta, da se priučijo kmetijske hčerke pod spretnim vodstvom in v najkrajšem času za kmetisko gospodarstvo potrebnega kuhanja. Ne morda kuhanja kakšnih gosposkih finih jedil, pač pa kuhanja domačih, krepkih jedil, kakor se jih ravno na deželi je. Pomisliti je, da žalibog marsikatera kmetaka deklina nima prilike, priučiti se tega kuhanja, kar je dostikrat vzrok prav neprijetnih posledic. V tej šoli pa bi se v kratkem času toliko priučila, da bi zamogla postati spretna domača kuharica in gospodinja. Ravno tako priučile se bodejo dekleta i drugega domačega dela.

Šola bi se vršila v obliki tečajev (kurzev). Najprve se bode sprejelo le 12 deklet. Le-te se bodejo morale preskrbeti od doma s potrebnimi poljskimi pridelki in bodejo morale plačati mesečno gotovo svoto. Skupno bodejo pod spretnim vodstvom kuhale, skupno jedle in skupaj stanovale. Dekletam se ne bode dalo prilžnosti, da bi pohajkemale po mestu, kajti vse bode skupno pod strogim nadzorstvom. Kadar bode ta ali ona deklina dovolj zuala, izstopila bode in napravila prostor drugi, že v naprej vpisani. Prostor in kuhinjsko orodje za šolo je že preskrbljeno.

Opozarjamo tiste posestnike, ki bi se sprizajznili s to idejo in bi hoteli toliko žrtvovati za svoje hčere, naj se oglašijo v uredništvu „Štajerca“, kjer se jim bode dalo nadaljna pojasnila. Omenjeno naj še bode, da se bodejo le nad 16 let stare kmetiske hčere sprejele.

Kdor ljubi svojega otroka in bi ga rad čimbolj izobrazil, da bode v bodočnosti koristni član človeške družbe, kdor hoče videti svojo hčerko kot dobro gospodinjico in družinsko mati, — ta bode pozdravil to zanimivo misel župana Orniga. Pričakujemo tedaj hitrih naznanil!

Dopisi.

Rogaška Slatina. Kmetijska podružnica je v zvezi z društvom za varstvo in izrejo živali v Mariboru (Verein für Thierschutz und Thierzucht in Marburg) priredila v prostorih gostilne Kupnik na Podplatu pretečeno nedeljo podučno predavanje o reji perutnine za posebnem ozirum na štajersko kokoš. Iz Maribora je prišel g. Scheuch, vodja tamošnega društvenega izrejnega zavoda (Zuchtanstalt des Vereines) in pripeljal seboj 20 petelinov in kokoši medtem, ko je tukajšnja izrejna postaja gospe Drogenig v zvezi z sosednimi gospodinjami razstavila okoli 60 prav lepih petelinov in kokoši. Perutnina se je razstavila v nalašč zato pripravljenih razstavnih kurmikih. Zanimanje za to prireditvejo bilo veliko, ker ne le bližnje kmetice in kmetje ampak tudi veliko gospode iz Slatine in Rogatca se je udeležilo. Z prisrčnimi besedami pozdravi ob 2 popoldan g. direktor Jožef Simony navzoče v obeh deželnih jezikih ter prosi g. Scheucha, da naj z svojim predavanjem prične. V zelo poljudnem eno uro trajajočem nemškem govoru nam je ta strokovnjak povedal ne le zgodovino o naši domači perutninarstvu, katerega nam žalibog kaže da se je pred časom v tej stroki skozi uvoz tuje kuretine v namen poboljšanja pasmi ravno naspotno doseglo. Povedal nam je tudi, kako je značilni in velezasluzni g. geometer Martini na Pohorju si izbral prve živali za izrejno postajo in kako so nadalje postopali, raztolmačil nam je, kako se na popolnoma priprosti način z padajočimi gnezdi (Fallnest) zanesljivo ceni vrednost kokoši glede nesenja jajc in da če se v tem obziru pametno naprej dela, se lahko kure izgojijo katere ustrezajo glede hitre rasti kakor tudi glede nesenja in valjenja. Opisal nam je še znake in prednosti štajerske kure in posebno povdarjal, da naj odpravimo iz našega dvora vse leno kure, vse na črnih, rumenih ali kosmatih nogah in tudi visokih nog naj se izognemo, nizke rdeče noge naj bodo v prvi vrsti naš cilj; iz takega zaroda izbrane pridno nesoče kokoši in za popravljanje krvi iz drugega dvora petelin, to je najpriprostejša pot do zboljšanja naše poprej svetovnoznane kokoši. Svaril je tudi kmetice da ne oddajo spomladi prezgodaj pišete, ampak da

počakajo tako dolgo z prodajo, da spoznajo katere hitreje rastejo in le one slabše naj dobi kokošar; hitro rastoče pa naj na dvoru ostanejo ali pa jih privoščite sosedu, ker posebno v vaši ne more posamezna hiša sama nič napredovati, če tuji petelini druge pasmi na dvor zabajajo; če pa se cela vas za stvar zanima je delo v enem ali dveh letih zgotovljeno. Z splošnimi navodili o krmiljenju (Fütterung) je pod burnim odobravanjem g. govornik končal. Kmetovalec Andrej Drogenig iz Kačjega dola prestavi govor v slovensščino in mu še pridene marsikatera opazka katere je opazoval na domačem dvoru; posebno navzoče kmetice so mu živahno pritrjevale. Gospod okrajni načelnik Simony se v daljšem govoru zahvali g. Scheuch u za njegov trud in ga ob enem prosi naj nam tudi v bodoče v tej stroki pomaga, nadalje se zahvaljuje gospe Drogenig za njen veliki trud, kojega je imela pri izreji in razširjanju štajerske kure, končno se še zahvaljuje kmetovalcu Drogenig kot prireditelju tega zborovanja in razstava. Vsi trije pohvaljeni izrazijo, da so to kar so storili radi in v veseljem storili in jim vsestransko zanimanje daje pogum za bodočnost. Po končanem poduku se prične ogledovanje razstavljenih perutnine, katere je vsestransko dopadla. Gospod Scheuch je razlagal še to in ono, medtem pa je Drogenig zapisoval prošilce, kateri so se v precejšnjem številu oglašili za peteline in kure. V prvi vrsti so dobile kmetice katere so razstavile ali lepšega petelina ali par kokoši in potem se je na navzoče razdelilo nad 30 kokoši in petelinov. Upamo da bode tudi to podjetje naše delavne podružnice lepi sad obradilo, kar bi nas tembolj veselilo ko nas takoimenovani voditelji ljudstva vedno z najgusnejšimi psovkami počastijo. Eden tak gospod je baje celo trdil da si slatinski „nemčurji“ pri kmet. podružnici žepe mastijo, ni pa povedal s čem. Kmetje, sprepletejte in ne dajte se ščuvati!

Zavrč. Prosim Vas, gospod urednik, sprejmite tudi iz naše fare nekaj veselega in tudi nekaj žalostnega, ker pri nas ljudstvo strašno nazaduje. Premislite si, pred par leti so si ustanovili bralno društvo in sedaj so ga že tak daleč napravili, da ga imajo v — stranišču. Pa ne čudite se temu, ker to je resnica; kadar ljudje pridejo po knjige in časopise, jim že od daleč smrdi, tako — da bodejo še ti izostali, kolikor jih tu še je, ker jim knjige preveč smrdijo, časniki pa še bolj. To je posnemanja vredno za druga klerikalna društva po celem spodnjem Štajerskem, Koroškem in Kranjskem, ker tukaj je življenje. . . In tako tudi „Marijino društvo“ nazaduje in to je huda šiba Božja za naše klerikalce. Ali mi vboji naprednjaki, nas pa napadajo, kjer se jim ljubo zdi, še celo na cesti, kadar se srečamo. To je lepo, kaj ne, dragi bralci; če pa bi kateri nemško besedo znil, tedaj si pa vsi uha z vato zamašijo in to se jim pač pogostoma zgodi, tako da bodejo morali „Spin-fabricko“ si postaviti, kajti pri nas se sploh, večji del nemško govori. Tako naprednjaki napredujejo, klerikalci nazadujejo. Prihodnjic pa Vam še hočem naznaniti o našem glavnem klerikalnem junaku, ki je bralnega društva gospod! „Kokot-Kikirikiki, bralno društvo na stranišču čepi . . .“

Šibar se ne podpisuje
Ker se nima svoje hiše!

Pišeca. Dragi „Štajerc“! Mi Pišecani ti moramo enkrat poročati od našega možakarja Antona Živiča v Podgorju. Dolgo smo že molčali in mu prizanašali. V nedeljo 3. nov. smo bili na pošti. Ko smo dobili vsak svojega „Štajerca“, je že Živič tam stal in kričal: fej, fej. . . Zato te prosimo, dragi „Štajerc“, daj mu malo krtače. Mož se dela tudi za vinskega mešetarja. Kupci, ki ste naprednega mišljenja, vi se ga bodejte pač zapomnili!

Naprednjaki.

Sv. Barbara v Halozah. G. urednik! Žalostni čas je sedaj pri nas, odkar so plemcniti Slatincarji odstranili g. Vatroslava Vohiča kot organista. Za njim je prišel na priporočilo g. dekana Kralja, Zavračanov Vinko Serona; da ta ni znal orglati, ker se ni nikjer učil, je samo ob sebi umevno. Sedaj pa je odredil župnik Vogria engla ki ne zna celo nič, ne vjema se petje z orglanjem, da že sedaj farani pravijo, ako bode še enkrat po dekanovem in župnikovem receptu se vršilo nastavljanje organista, da lahko taki pride, ki še orgljati nikdar slišal ni. Vsa čast pa gre

pri tem petju starim tercijalkam in večnim de-
vicam, katerim so že od samega petja zobje
davno izpadle. Tem se ta organisti dopade. Sli-
šimo praviti o potrjenju po zvijači izvoljenih 6
ključarjev. Prašamo torej, ali bi bilo mogoče to
preprečiti, in bi se brez kazni zlorabila volilna
tajnost od strani duhovnikov? Potem bi bilo
dobro za prihajajoče leto, ko bo volitva za de-
želni zbor, da bi bil taisti izvoljen, kateri bi
imel najmanj glasov; se ne bi duhovniki toliko
za volitve priradevali in nevedneže za kandidati
naadlegovali. Opazovalec.

Sv. Tomaž pri Ormužu. Dne 28. septembra
samo imeli letni sejem, kateri se je vsled grdega
vremena slabo obnesel. Pač pa se je jedlo in
pilo na najboljšje. Neki Ribičar, ki je rešetke
prodajal je kričal: „Pr moj duš, pri sv. Tomažu
ni nikakr sejem, če veter ne puše pa gre, če pa
gre, pa zvoni brajo, da vrag vruga ne razume“.
Ker imeli smo ravno ta dan mrliča, ter smo na
vse pretege zvonili.

Iz Konjiškega okraja. Dvojni vnebovpijoči je
greh župnika Jožefa Ilesič pri sv. Bolfenku v
Slov. Goricah, ki je dve deklici za celo življenje
nesrečni storil, ter jih še h krivi prisegi nago-
varjal in jih tudi k temu zapeljal, ter za vse to
15 mesecev težke ječe dobil. Ilesič se je poprej
kot solnce čistega delal ter je s pomočjo nek-
terih zaslepljenih faranov, ki v svoji prenapetosti
mislijo, župniku se mora vse verjeti, tamošnjega
nadučitelja, ki je to skrivno hudobijo po svoji
vesti in prisegli dolžnosti in v blagor in rešitev
otrok naznanil, pri ljudstvu na vso moč našuntal
da so ga nesramno in nehvaležno preganjali, ter
mu krivico čez krivico delali; zato gre nadučitelj
sedaj od tankaj proč. — Enako se pa godi
vsakemu učitelju tam, kjer ima s kakim ne-
sramnim ali prevzetnim ali samovoljnim in t. d.
duhovnikom opraviti, ljudstvo pa je tako neizo-
braženo, da misli, župnika se mora ubogati, naj
zahteva karkoli hoče, kajti on je žegan! Hvala
Bogu, da se nad takimi hudobniki vendar redni
in po poklicu živeči duhovniki sami zgražajo
ter se jih sramujejo in se jim izogibajo. Tako
nekako se je poprej celih najmanj let v Črešni-
cah nad Vojnikom godilo. Župnik Franc Ogrizek
se sicer ni pregrešil kakor Ilesič, pa delal je svoje-
voljno v škodo župljanom. Neko klet je dal meni
nič tebi nič podreti, in ko je prišel dež pri kopi
vinegrada, niso kopači imeli kam iti pod streho,
pa kaj se je Ogrizek za to zmenil?! Dal je lep
kos zida okoli cerkve brez dovoljenja podreti,
kar sedaj čudno izvidi; les je podiral in prodajal
po svoji volji, i t. d. Zoper tamošnjega učitelja
pa, ki se ni dal od njega pometati, si je vse
mogoče laži, tožbe in hudobije izmišljal, celo
faro zoper njega našuntal, pri praševanju kršan-
skega nauka v postu samo na videz pa je le
same izmišljave in laži tako dolgo koval ter
podpisal silil, dokler ni učitelj sam raje v pokoj
šel. Leta 1902 v sušcu je prosil pri ministerstvu
za šibo v šolo, seveda v veliki posmeh, še bolj
pa leto pozneje, ko je celo faro pod „smrtnim
grehom“ našuntal učitelja tožiti, da ta otroke
samo pretepa a uči pa nič! Konečno je še raz-
glasil ustno in v časniku, da je učitelj — točo
delal. A zdaj pa je tukaj g. Alfons Kociper za
župnika, prišla je fara iz strašanske burje v
mirni lepi čas. Ta župnik je že farane mirno
poučil, naj bi se hudo razdrene ceste popravile,
da bi uboga živina, pa tudi ljudje toliko ne tr-
peli, in se vozovi tako ne pokvarili. Te poprave
je že bilo zadrževaj krvava potreba, pa Ogrizek
je le kleti in zidovje podiral. Zato so Črešničani
sedaj jako veseli in zadovoljni, da jim je že vsaj
enkrat mileje solnce prisijalo. Ogrizek je pa po
razglasen celjskih časnikov tudi v Dramljah na-
enkrat tako začel nastopati kakor v Črešnicah,
a pametnejši Dramljani so mu hitro preveliko
domišljijo in preširoke uste zaprli.

Novice.

Naš „kmetijski koledar“ je že zopet v tisku
in bode druga naklada v kratkem izšla. Opo-
zarjamo torej tiste, ki še niso koledarja dobili,
naj se takoj naročijo. Kmetijski koledar
naj bi bil v vsaki hiši! Cena je 30 kr. Naj-
bolj je, da se pošlje denar naprej in to s pošt-
nino. Kdor vzame 10 koledarjev, dobi enega
zastonj.

Učitelj! Prosimo zopet enkrat, naj se

vsakdo drži sledečih naznanil: 1. Kdor pošlje
denar, naj natanko piše, za kaj ga pošlje. — 2.
Vsakdo naj napravi natančni naslov, kajti dosti-
krat pride list nazaj, ker se ne pošlje natančno
adreso. — 3. Pri vsakem pismu in vsaki poši-
ljavti naj se napiše tudi naročnikovo številko,
kajti s tem se nam veliko dela prihrani. — 4.
Dopisi naj se pišejo le na eno stran in naj se
vedno podpisajo, kajti nepodpisani romajo v koš.
— 5. Denarje, naročnine, itd. naj se pošljejo
vedno upravištvu Dopise, novice itd. pa ured-
ništvu. — 6. Naročnikom, ki so z naročnino že
dolgo časa zaostali, ne bodemo več lista poši-
ljali. — Glavno pa je: delujte za list, naročajte
se, razširjajte ga! V hiši vsakega kmeta, delavca,
obrnika mora biti „Stajerc“!

Iz Spodnje-Stajerskega.

Glavni zbor „narodne stranke“ se je vršil
3. t. m. v Celju. Obiskan je bil precej dobro,
— ali večinoma so bili tu dohtarji, učitelji,
večji trgovci in fabrikanti, — kmeta pa skoraj
nič. Najpreve se je ustanovila po vzoru našega
tiskovnega društva „Narodna založba.“ Namen
je jasen: denarja za dohtarski list ni, žepi
„požrtvovalnih“ pravaških advokatov so izpra-
znjeni in zato se obračajo gospodje zdaj do
kmeta, da jim naj ta račune plača. Mislimo, da
ne bodoje dosti kalinov nalovili. V vodstvo te
„narodne založbe“ so bili voljeni: načelnikom
dr. Serbec, namestnik dr. Stiker, dr. Karba, dr.
Kukovec, Roblek, Kranjc in Spindler. Torej
izmed 7 članov so bili voljeni štiri dohtarji
in 1 časnikar!! In to se imenuje „narodno.“
Predsednik stranke je seveda tudi dohtar, nam-
reč g. Kukovec. O „kmetijskem vprašanju“ je
govoril zopet dohtar, — dr. Božič. Marsikaj je
povedal, kar smo mi že davno naglašali in za
kar se borimo že 7 let. Zanimivo je le, da so
postali „narodovci“ kar čez noč prijatelji c. k.
kmetijske družbe. Preje so prvaki tej kmetijski
družbi vedno nasprotovali in le prvakom se
imamo zahvaliti, da se kmetijska družba ni
mogla po spodnjem Stajerskem v prid ljudstva
razviti. Zdaj pa vidijo prvaki sami, da imajo
člani kmetijske družbe lepe dobičke in zdaj agi-
tirajo za družbo. Seveda imajo tudi pri temu
svoje postranske namene. Oni zahtevajo namreč
razdelitev štajerske kmetijske družbe. Zakaj
neki? Kakšen namen ima to? Ali ne izpozna
vsak pametni človek, da nima kmetijska družba
ničesar s politiko opraviti? Ali ni samo umevno,
da more kmetijska družba temveč za svoje člane
storiti, čimvečja je in čimbolj edini so njeni
člani? In ako so „narodovci“ nakrat takšni prija-
telji kmetijske družbe, zakaj pa so nastopali
in lagali proti kmetakemu zboru v Gradecu,
katerega je vendar ista kmetijska družba prire-
dila? Namen je prozoren! „Narodovci“ kakor
klerikalci hočejo razbiti kmetijsko družbo, hočejo
privleči politiko in to družbo, hočejo onemogočiti
vsako resno gospodarsko delo! — Poslanec
Roblek, ki je bil izvoljen z našimi glasovi, je imel
govor, v katerem je trdil, da je „uradniško
vprašanje za štajerske Slovence največje vpra-
šanje.“ Torej za to se jim gre, — za uradnike
se jim gre! Oj gospod Roblek, kam so splavale
vaše objube začasa volilne borbe? Kako bodete
dajali ljudstvu odgovor. — temu ljudstvu, ki
vas je izvolilo z upanjem, da bodete v zbornici
zastopali ljudske interese! Vi, gospod Roblek,
ste sedli na limanice pravaških dohtarjev in to
je vaš greh. — Gospod Smertnik je zahteval
ustanovitev trgovske akademije v Ljubljani, od
katere bodoje štajerski kmetje pač presneto
malo imeli. Učitelj Brinjar pa se je pridružil
čez nemško šolo. Smešno je še to, da je govoril
urednik „Domovine“ o delavskem vprašanju...
Nato je bil glavni odbor „narodne (?) stranke“
izvoljen. V tem glavnem odboru sedijo: dr. Kuko-
vec, dr. Karlovšek, dr. Serbec, dr. Stiker,
dr. Rajh, dr. Gvido Serbec, dr. Dolar, ključar
Rebek, direktor Jošt, nadučitelj Gradišnik,
urednik Furlani, uradnik Prekoršek in urednik
Spindler. Ravno 13 jih je, torej nesrečna šte-
vilka. Ali narodna stranka nima toliko nardo-
nosti v sebi, da bi si izvolila le enega
kmeta v odbor. Izmed 13 odbornikov jih
je 7 dohtarjev, torej nad polovico! Nadalje 1
ključar, 1 direktor, 1 nadučitelj in 3 uredniki.
Kmeta nobenega. Kmeta ne rabijo za vodstvo.
Kmet jim je le kulisa in k večjemu kmetski

denar jim diši. In to — se imenuje „narodna
stranka“. Pojdite se solit, gospodje, — kleri-
kalci so farška, vi pa dohtarska stranka in —
amen!

Napredna zmaga. V Pivoli pri Mariboru so
zmagali pri občinskih volitvah naprednjaki. Za
občinskega predstojnika je bil izvoljen g. M.
Gratechtisch, za prvega svetovalca g. Jos.
Wombek, za drugega pa g. Jak. Visotschnig.
Čestitamo!

**Gledé kaplana Melhiorja Zorketa v Cirkov-
cih** nam piše več faranov: — Gospod kaplan!
Mi si izprosimo enkrat za vaelej, da nam nara-
čujete „Slov. Gospodarja“ in „Mohorjeve knjige“
brez našega vedenja. Kajti ako hočemo mi kaj
brati, si to lahko sami naročimo, brez da bi
kaplauskim nosovi pri temu opraska imeli. Sicer
pa Vam svetujemo, gospod kaplan, da greste
na predvečer šolskih ur malo preje spat, da ne
bodo otroci iz šole gredé povpraševali: Ali so
pri vas katehet tako spali, kakor pri nas?
— Ali nas razumete, gospod Zorko? Ako ne,
povedali Vam bodemo še kaj zanimivega. Prva
dolžnost duhovniška je, da se duhovniško obna-
ša! — Več faranov.“

Iz Št. lja se nam poroča gledé notice v
zadnji številki: Stvar je drugačna! Tukajšno
„posojilno društvo“ (Vorschussverein) je bilo z
velikimi žrtvami ustanovljeno in se drži izbornu.
Le neki posameznik je hotel vtihotapiti sklep,
da se društvo razpusti in uresniči neko novo
zadrugo. Člani „Vorschussvereina“ naj stojijo
trdno in naj se ne pustijo na led speljati. Sicer
je pa vsa stvar rešena!

G. učitelj Matej Perger pri sv. Jurju sl. g.!
Potrjujemo Vam, da niste pisali naših dopisov
iz Partanja pri sv. Jurju in da sploh niste v
nikakoršni zvezi z njimi. Kar „Gospodar“ v tem
oziru piše, je zlagano!

Novi rudnik. V Vinici pri Ormužu se je pri-
čelo kopati rujavci premog. Cena je 110 K franko
Ormuž. Premog je izvrsten, ker obsega le 8 %
pepela in ima 3.200 kolorij. Pričakovati je, da
se razvije ta rudnik, kjer dela danes okoli
40 delavcev, kar bi bilo za te kraje posebnega
pomena.

Umrl je v Rogatcu trgovec g. Löschnigg
Matej v 51. letu svoje starosti. Pokojnik je bil
vrli naprednjak in v obče priljubljen. Naj mu
bode zemljica lahka!

Trdovratni samorilec. Vpokojeni rudar
Jernej Ajdovc v Trbovljah je skušal skočiti na
poti v Zavorje v Bevški graben. Prvič so mu
tovariši to zabranili. Drugač pa je vendar skočil
in se grozno poškodoval. Baje je bil zmešan.

Obstrelil se je posestnikov sin Ernest
Sušnik v Trbovljah, ko je jemal patrone iz re-
volverja. Strel mu je šel skozi desno roko.

Samomor. Splošno priljubljeni trgovec Maks
Schumer v Poličanah se je ustrelil. Vzrok je
težka bolezen. Nesrečnež zapušča vdovo in
8 otrok.

Ponarejen denar. V Ptujju so razširili sleparji
ponarejene krome, ki so napravljene iz svinjca.
Pazite!

Poneverjenje. V Mariboru se je zaprlo dva
uradnika tamošnje sodnje. Sumniči se jih urad-
nega poneverjenja. Preizkava bode dognala,
koliko resnice je na tem.

Utonil je v sv. Marku pri Ptujju 5 letni
Mihec Kuhar v Dravi. Pazite vendar na otroke!

Ogenj je nastal pretekli ponedeljek v kleti
firme Cecotti & Comp. v Ptujju. Zadušili so
ogenj s peskom.

Iz Koroškega.

Kaj je Grafenauer? No — orglar! Da, da,
orglar in poslanec je; ali kakšno politično pre-
prijanje ima? No, — to je nepotrebno vpra-
šanje. Klerikalci imajo le eno „prepričanje“ in
sicer to, da je vse dobro, kar komandira farški
komandant. V volilni borbi se je Grafenauer
repencil, češ da je politično neodvisen od vsake
stranke, da ni klerikalec in da ne bode pristopil
klubu klerikalno-pravaških poslancev v državni
zbornici. Ali komaj je preteklo par mesecev in
že je prišla črna komanda. Shod „zaupnikov“,
to se pravi, shod vernih ovčic Brejčeve duhov-
niške stranke je sklenil, da mora Grafenauer
vetopiti v „Slovensko zvezo“. Torej vsa „neod-
visnost“ in vsa neklerikalnost sta pri vragu!
Pri obravnavi volilne prenosne sta Brejci in